

104893

SAMENVATTING

Klaagster dient in oktober 2010 bij het bevoegd gezag en begin 2011 bij de LKC een klacht in over een in maart 2008 door de basisschool van haar zoon verstrekt advies voor voortgezet onderwijs. De Commissie neemt in beginsel geen klachten in behandeling over gebeurtenissen die zich langer dan een jaar voor het indienen van de klacht hebben afgespeeld.

De omstandigheid dat klaagster eerst heeft gewerkt aan het herstel van het zelfvertrouwen van haar zoon en van haarzelf en pas daarna de klacht heeft ingediend, is van onvoldoende gewicht om de overschrijding van de verjaringstermijn verschoonbaar te kunnen achten. Voorts is er geen sprake geweest van een doorlopend proces dat pas het afgelopen jaar is geëindigd. De klacht is afgedaan via vereenvoudigde behandeling (zonder het horen van partijen) en is niet-ontvankelijk verklaard.

VEREENVOUDIGDE BEHANDELING

inzake de klacht van mevrouw A te Amsterdam, moeder van B, voorheen leerling van basisschool C te D, klaagster

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij klaagschrift met bijlagen van 14 februari 2011, ingekomen op 15 februari 2011 heeft klaagster een klacht ingediend over het schooladvies dat C in het schooljaar 2007-2008 voor B heeft afgegeven.

2. VISIE KLAAGSTER

In november 2007 werd klaagster bekend dat B voor de Nio-test een score van 106 had gehaald. Op grond daarvan verwachtte klaagster van de basisschool voor haar zoon een havo-advies. De groepsleerkracht gaf echter aan dat hij een dergelijk advies niet zou afgeven voor B vanwege diens gedrag in de klas. Op herhaald aandringen van klaagster heeft de school uiteindelijk op schrift een havo-advies afgegeven. Desondanks wilde de vo-school (havo/vwo) B niet inschrijven. Klaagster wijdt dit aan de mondelinge informatie die C aan de vo-school verstrekte over B.

Een particuliere havo-opleiding bleek wel bereid B toe te laten. Hij zit thans in 3-havo en doet het daar prima. De kosten voor de eerste drie jaren havo heeft klaagster geraamd op € 65.000,- waarvoor zij compensatie wenst. Deze kosten hadden voorkomen kunnen worden indien C direct een correct schooladvies had gegeven en daarover op een juiste wijze met de vo-school had gecommuniceerd. Klaagster heeft de beraamde schade op 13 oktober 2010 per e-mail bij het bevoegd gezag bekend gemaakt, die de ontvangst bevestigde en blijkens antwoord aan klaagster van 1 december 2010 onderzoek naar de kwestie heeft gedaan. Uit diezelfde brief blijkt dat het bevoegd gezag de ingebrekestelling heeft afgewezen. Op basis van het uitgevoerde onderzoek naar het schoolkeuzeadvies voor B, van welk onderzoek klaagster een kopie heeft ontvangen, blijkt het bevoegd gezag van mening dat het gewraakte schooladvies niet onjuist is geweest. Klaagster heeft het bevoegd gezag op 11 december 2010 per e-mail meegedeeld het met zijn standpunt niet eens te zijn. Hierop heeft het bevoegd gezag klaagster op 20 januari 2011 gewezen op de klachtenregeling.

Klaagster heeft lang gewacht met het indienen van de klacht omdat zij eerst prioriteit heeft gegeven aan wederopbouw van het zelfvertrouwen van B en van haarzelf, dat als gevolg van

het schooladvies een harde dreun had gekregen. De effecten van een onjuist schooladvies hebben soms een blijvende impact op een mensenleven, aldus klaagster.

3. OVERWEGINGEN VAN DE VOORZITTER

Artikel 11 lid 1 onder b van het Reglement van de Landelijke Klachtencommissie Onderwijs bepaalt dat de voorzitter, totdat klager en verweerder voor de mondelinge behandeling van de klacht zijn uitgenodigd, kan besluiten het onderzoek naar de klacht zonder behandeling ter zitting te sluiten, indien de klager kennelijk niet-ontvankelijk is in zijn klacht.

De voorzitter overweegt dat er aanleiding is toepassing te geven aan deze bepaling.

Volgens artikel 4 van het reglement van de Commissie kan besloten worden om een klacht niet in behandeling te nemen indien de gedraging waarover wordt geklaagd zich langer dan een jaar geleden heeft afgespeeld. Het beleid is om een klacht waarbij de verjaringstermijn is overschreden, niet in behandeling te nemen tenzij de termijnoverschrijding verschoonbaar is, bijvoorbeeld vanwege een doorlopend proces. Nu klaagster in maart 2008 op de hoogte was van het schooladvies en daarover twee en een half jaar later een klacht heeft bekend gemaakt is er geen sprake geweest van een doorlopend proces.

De andere reden om termijnoverschrijding verschoonbaar te kunnen achten dient gelegen te zijn in de bijzondere omstandigheden van het geval. Klaagster heeft erop gewezen dat zij eerst prioriteit heeft gegeven aan het herstel van het zelfvertrouwen van haar zoon en van haarzelf. Deze omstandigheid, ter rechtvaardiging van de overschrijding van de verjaringstermijn, is van onvoldoende gewichtige aard. De door klaagster verlangde financiële genoegdoening blijft buiten het oordeel van de LKC omdat de rechter in een dergelijke kwestie bevoegd is.

4. OORDEEL VAN DE VOORZITTER

De voorzitter komt tot het oordeel dat klaagster met haar klacht als gevolg van niet-verschoonbare termijnoverschrijding niet-ontvankelijk is. Het onderzoek naar de klacht is hiermee gesloten.

Utrecht, 28 februari 2011

mr. J.P.L.C. Dijkgraaf, voorzitter
namens deze,

mr. S.J.F. Schellens
ambtelijk secretaris

Tegen deze beslissing tot sluiting van het onderzoek bestaat de mogelijkheid om binnen 7 kalenderdagen na dagtekening van deze brief, schriftelijk bezwaar te maken bij de Voorzitter van de LKC.